

[Korsgaard.]

for, at der i mit Parti kan skabes fornøden Tilslutning, men rent personligt vilde jeg mene, at saa skulde der vel ikke være mere os imellem heller i denne Sag, end at vi kunde tale os til Rette.

Alt i alt maa jeg sige, at jeg erkender Valgdagens daarlige Resultat for os, og Følgen deraf maa for mig som konservativ Politiker være, at vi fremtidig naturligtvis, uden at forandre paa det fundamentale i vor Politik, paa ethvert Punkt er villige til, hvor dette ikke gaas for nær, ogsaa med denne Regering at gennemføre, hvad vi i hvert Tilfælde maa antage ikke kan skade.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pitzner har Ordet for en kort Bemærkning.

Pitzner: Det ærede Medlem Hr. Korsgaards Omtale af Motorfærgesagen giver mig Anledning til nogle Bemærkninger. Det er muligt, det er maaske endog sandsynligt, at Statsbanerne ved en ufornuftig Forhandlingsmaade overfor Motororganisationerne har foraarsaget, at vi kom til det Resultat, vi er kommet til nu. Paa den anden Side er det givet, at Statsbanerne ikke har noget Middel, hvorved de kunde forhindre de private Motororganisationer i eventuelt at anskaffe en Færge.

Naar vi nu er kommet til det Resultat, at Motorfolkene har gjort Begyndelsen til Anskaffelse af en Automobilfærge, havde efter mit Skøn Statsbanerne kun et af tre at gøre. Enten at folde Hænderne og sige: Vi har været dumme, nu maa de private have Lov til at tage lige saa meget de vil af vor Trafik, det maa vi finde os i. Eller de kunde sige: Vi vil selv lave en Færge, vi vil tage Konkurrencen op med dem. Eller de kunde som det tredje sige: Vi maa se nu paa dette meget sene Tidspunkt at naa en Overenskomst med de private, saa vi ikke faar det Særsyn, at der kommer to nye Automobilfærger, og at der skal anlægges 4 Færgelejer i Stedet for 2.

Hvilket af disse Resultater man nu end kommer til, hvad enten Statsbanerne lægger Hænderne i Skødet og lader de private tage Transporten, eller Statsbanerne selv faar deres Færge i Konkurrence med en privat Færge, eller Statsbanerne bliver enige med Motororganisationerne om at overtage deres Færge, givet er det i hvert Tilfælde, at Statsbanerne mister en Indtægt eller rettere faar en Merudgift paa et Par Hundrede Tusinde Kroner.

Jeg gentager: det er muligvis Statsbanernes Fejl, at de ikke rettidigt har for-

handlet paa en saadan Maade, at de undgik at komme i den Situation, de er i nu, men efter at man er kommet i den, kan jeg ikke se rettere end, at Statsbanerne maa gøre noget. De kan ikke lægge Hænderne i Skødet og lade de andre tage det Arbejde, som de selv skulde besørge.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Andreasen (Næstved) har Ordet for en kort Bemærkning.

Andreasen (Næstved): Det ærede Medlem Hr. Korsgaard udtalte angaaende det Spørgsmaal, som nu blev berørt af det ærede Medlem Hr. Pitzner, at den Bemyndigelse, der er givet Trafikministeren til for Statsbanernes Regning at lade anskaffe en ny Automobilfærge, kun er tiltraadt i Finansudvalget af tre Partier. Dette kan jeg ikke anerkende Rigtigheden af. Det er jo ikke Sædvane at referere Udvalgsforhandlinger, og jeg skal heller ikke komme ind paa en ny Sædvane, men jeg vil kun appellere til Medlemmer af andre Partier, naar jeg fremsætter den Paastand, at jeg som Formand maatte gaa ud fra, at hele Udvalget var enig i at tilskrive Ministeren, at han havde Bemyndigelse til at gøre den paagældende Bestilling paa Aalborg Værft og gøre den paa det Grundlag, Ministeren havde redegjort for, med Tilføjelse af, at man, hvis Ministeren naaede til en Overenskomst ved Forhandling med det private Selskab, ønskede, at han kom tilbage og forhandlede med Udvalget om Indholdet af denne Overenskomst. Jeg maatte, som hele Sagen kom til at forløbe i Finansudvalget, gaa ud fra, at det samlede Udvalg gav Tilslutning til, at Ministeren fik den ønskede Bemyndigelse.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Det ærede Medlem Hr. Pitzner udtalte: hvad skulde Statsbanerne gøre overfor det, at de private Motorfolk satte en Færge i Gang? De skulde efter min Mening gøre det simple, at de sejlede noget billigere. Hvis Statsbanerne havde nedsat deres Takster med de 250 000 Kr., der nu, som det ærede Medlem oplyste, ganske afgjort kommer som Merudgift, saa nærer jeg overmaade megen Tvivl om, at den anden Færge overhovedet var kommet. Det er netop den store Fejl, at de, naar de ikke kunde forhandle sig til Rette, saa ikke egenmægtigt fastsatte Takster, som kunde umu-